

تقدرد خادم و بولور اهر فنا یعنی لوگاه خادم عاصی بود
بهر از صد بار مسکه بود اول بوز عابدی و بودی ازاد
 یعنی کون من ماته مسکه عن اخذت **ی دعه خادمی**
د استقا خدمت اهدیه و بر اول مستقام یعنی بعضی
 الله المستقا لکل خادم **اجود من دصاغان و قافغان** اجود صاعدا
 لدهو قافغان مراد بعضی الهم یعنی الهم وهو مضاف الی صاعدا
 وهو جمع و کافغانه یعنی اجراضا عن بالنهار والقائین
 بالیالی **بهر خدمت هر که بر بندر کمر** که خدمتند آنچه بغیر
 کمر یعنی کمر من عقد المنطقه لاجل خدمت الرجال **از درخت**
مورنت یا بدین معرفت شناختند اول بولور غم یعنی بخند
 شیخه معرفت الله تقاضم و ابتعا فیه اشعار بیا المرفقه
 تحصل بخدات الرجال **هر که خادم شد جزا شری د هند** که
 خادم اولدی حق و بر حیانه یعنی کل من کان خاو ما یعطون
 له الخینه والمعطى هو انتم تقه و اجمع للمعظم **هم نواب غازانی**
ی دهند هم که بر نواب غازانی نواب مضاف الی غازانی
 وهو جمع الغازی و الصغیر فی جناسنن جمع الهم که یعنی ایضا
 يعطون له نواب العزات **در بیان تعظیم مهان میگوید**

ای برادر در مهان را عزیزای برادر طوط قوی و غوی عزیز یعنی
 ایضا الاخ خد الصیف عزیز و محترمانا بیای رحمت از رحمن تو نیز
 تاخذ انک بولدی نیز یعنی حتی خدایت مرخص من الرحمن مؤمنی کو دوست
مهان بر آنکو قوی و عن طوطه عزیز اهل ایمان الیاد و مؤمنی للوحده
 و فضلک اصل که او یعنی المؤمن الذی اخذ الصیف عزیز و حسب حق
کتابت یاب رحمة لبرو و کافح الی رخد باب حیانه یعنی یقیق الله
 باب الرحمة علیه و قبل که مول الصیف و لو کان کافر هر که اوست **بلع**
از مهان ملول که که مهان نه او فور ایس ملول یعنی کل من کان طعمه
 ملول من الصیف **از وی ازاد خد او هر رسول اند** الخیر و خد او هر
 رسول وی رابع الی هر که و ازاد مضاف عن اردن یعنی المعجز یعنی
 یتضح منه الله تعالی و رسول و یونانم بر یا منته **بند که خدمت مهان**
کند بر کنی که خدمت مهان ایدر یعنی العبد الذی جعل خدمت للصیف
 و رعایه له **خولینن رخا سینه رخا** کند کنفی اول لائق رحان
 ایدر یعنی جعل نفسه لایقا للرحمن و رحمت هر که مهان را بروی تان
دید تان یوزله که کور مهانی البادی بروی المصاحبه وهو مضاف
 الی تان و لفظه ید ما ضی من دبدن یعنی کل من رأى الصیف بالجدید
 البسیم **از خد الطایف فی اثاره ویده** لائق الی لم یطف حقه جراتنی

رحمتی صح